

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/54/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124404344
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:6124404344.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, E., zastúpený: Mgr. Tomáš Mikelka, advokát, so sídlom Vajnorská 55, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 42 138 311, proti žalovanej: F. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. H. I. XXXX/XX, Topoľčany, o zaplatenie 16 657,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 22. mája 2025 č.k. 18C/2/2025-82 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16 657,59 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanej, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca, D. C. a J. C. (poručiteľ), boli povinní na základe rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26. 03. 2018, č.k. 6C/60/2015-234, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 24. 10. 2018, č.k. 6Co/113/2018-255, zaplatiť veriteľovi K. L. istinu vo výške 196 918,94 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania. Pohľadávka veriteľa K. L. voči J. C., žalobcovi a D. C., ako dlžníkom, predstavovala celkom sumu vo výške 215 678,73 eura. Každý z dlžníkov bol povinný uhradiť záväzok veriteľovi vo výške svojho podielu, podiely dlžníkov boli rovnaké. Na základe uvedeného bol J. C. povinný zaplatiť sumu vo výške 71 892,91 eura. Žalobca zaplatil veriteľovi na základe dohody o splatení časti dlhu sumu 146 944,79 eura, z toho 71 892,91 eura zaplatil za J. C..

1.1.1. Medzi A. B. C., J. C., ako dlžníkmi a K. L., ako veriteľom, bola dňa 21. 12. 2018 uzavretá dohoda o zaplatení časti dlhu a odpustení dlhu podľa ustanovenia § 574 Občianskeho zákonníka. Predmetom dohody bolo zaplatenie dlhu veriteľovi K. L. tak, že A. B. C. sumu vo výške 146 944,79 eura do 04. 01. 2019. Žalobca uhradil dňa 04. 01. 2019 sumu vo výške 140 000 eur na účet K. L. a sumu vo výške 6 944,79 eura na účet právneho zástupcu JUDr. Petra Janíka, spolu vo výške 146 944,79 eura (výpis z VÚB 04.01.2019).

1.1.2. J. C., v písomnom uznaní dlhu zo dňa 14. 06. 2020 uznal v súlade s § 558 Občianskeho zákonníka svoj dlh vo výške 71 892,91 eura voči veriteľovi, synovi A. B. C., čo do dôvodu (vydanie bezdôvodného obohatenia) a do výšky (71 892,91 eura). Dlh vznikol z dôvodu jeho bezdôvodného obohatenia na základe toho, že jeho syn A. B. C. za neho plnil podľa rozsudku Okresného súdu Topoľčany, sp. zn.

6C/60/2015 zo dňa 26. 03. 2018 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 6Co/113/2018 zo dňa 24. 10. 2018 a podľa dohody o zaplatení časti dlhu a odpustení dlhu zo dňa 21. 12. 2018 uzavretej medzi veriteľom K. L. a A. B. C. a J. C. sumu vo výške 71 892,91 eura, ktorú mal plniť sám.

1.1.3. J. C., nar. XX. XX. XXXX, zomrel dňa XX. XX. XXXX. Okresný súd Nitra uznesením č. k. TO-1D 359/2021-286, D not 302/2021 zo dňa 22. 02. 2024 rozhodol tak, že určil čistú hodnotu majetku poručiteľa J. C. vo výške 112 758 eur. Dedičmi po poručiťovi J. C. sú žalobca, žalovaná a D. C. a to v nasledujúcich podieloch: D. C. v dedičskom podiele 312214/1000000, žalovaná v dedičskom podiele 231752/1000000, žalobca v dedičskom podiele 456034/1000000.

1.1.4. Žalobca sa od žalovanej domáha zaplatenia sumy 16 657,59 eura, predstavujúcej dlh poručiťefa voči žalobcovi v rozsahu žalovanej dedičského podielu, t.j. 23,17%.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami 110 ods. 1, § 451 jods. 1, ods. 2, § 454, § 470 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že medzi stranami sporu vznikol spor o tom, či je žalovaná povinná uplatnenú sumu 16 657,59 eura žalobcovi vrátiť, a pokiaľ takúto povinnosť má, na základe akého právneho titulu je tak povinná urobiť. Nárok, ktorý si žalobca voči žalovanej v tomto konaní uplatnil, žalobca vymedzil ako nárok z bezdôvodného obohatenia. S touto právnou kvalifikáciou sa stotožnil aj súd. V zmysle § 454 Občianskeho zákonníka totiž sa bezdôvodne obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám. Predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia podľa tejto skutkovej podstaty sú konštruované v niektorých smeroch špecificky oproti všeobecným predpokladom podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Základným predpokladom vzniku tohto záväzkového vzťahu je zákonom, zmluvou alebo iným relevantným právnym dôvodom, stanovená povinnosť určitej osoby plniť. Táto osoba (A) je tak dlžníkom voči veriteľovi (B). Ak tretia osoba C, ktorá sama nemá povinnosť plniť voči osobe B, a napriek tomu osobe B plní s následkom zániku dlhu osoby A (teda osoby B i C majú vedomosť i úmysel smerujúci k solúcii dlhu osoby A), vznikne reparačná právna povinnosť, kde povinnou osobou bude subjekt A a oprávnenou osobou subjekt C. K uvedenému následku však nedôjde, ak k plneniu osoby C voči osobe B sa udialo proti vôli pôvodného dlžníka (osoby A). Tento predpoklad je vyvoditeľný zo všeobecnej zásady súkromného práva, a to zo zásady individuálnej autonómie vôle jedinca. Ak osoba A nesúhlasí, resp. prejaví vôľu neprijíť predpokladané právne následky, nie je možné jej ich nanútiť proti jej vôli (viď. Občiansky zákonník II., Komentár, Števec - B. - I. - F. - M. - E. a kol., 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1735).

1.4. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že právoplatné rozhodnutie súdu o dedičstve je záväzné pre všetkých účastníkov dedičského konania. Dedičské rozhodnutie je zároveň záväzné pre všeobecný súd v otázke vyriešenia vzťahu medzi týmito účastníkmi dedičského konania. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje, aby medzi subjektmi, medzi ktorými došlo k plneniu, bolo zrejmé, že bolo plnené za iného. Uvedená skutková podstata je naplnená za predpokladu, že ten, kto plnil inému, túto povinnosť nemal a plnil miesto toho, kto bol k tomuto plneniu povinný. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právna povinnosť žalovanej podieľať sa na dlhoch poručiťefa vyplýva v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení v podiele, v akom nadobudla dedičstvo.

1.5. S poukazom na vykonané dokazovanie bolo nesporné, že žalovaná, ako dedič, zodpovedá za dlh poručiťefa J. C. do výšky hodnoty nadobudnutého dedičstva v podiele 231752/1000000 z hodnoty dedičstva, t.j. 23,1752%. Čistá hodnota dedičstva bola 111 386,80 eura, žalovaná nadobudla dedičstvo v hodnote 25 814,12 eura a za dlhy poručiťefa zodpovedá do výšky 25 814,12 eura. Dlž poručiťefa voči žalobcovi je vo výške 71 892,91 eura. Žalovaná zodpovedá za dlh v rozsahu 23,17% z dlhu poručiťefa, t.j. vo výške 16 657,59 eura. V súvislosti s výškou uplatňovaného nároku žalobca v konaní listinnými dôkazmi relevantným spôsobom preukázal uplatňovaný nárok. S poukazom na uvedené súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

1.6. Žalovaná v priebehu konania namietala doklad o uznaní dlhu, tvrdila, že nie je dôveryhodný, nie je právoplatne overený notárom. Túto skutočnosť však žalovaná nepreukázala a nenavrhol vykonanie dôkazov na preukázanie tohto tvrdenia. Z uvedeného potom vyplýva, že uznanie dlhu bolo riadne podpísané poručiťefom a nebolo preukázané žiadnymi dôkaznými prostriedkami, že daná listina nebola podpísaná poručiťefom. Ďalšie námietky žalovanej nemajú vplyv na jej zodpovednosť za dlhy poručiťefa.

1.7. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože vo veci mal plný úspech, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na ustanovenie § 257 CSP zistené u strán sporu ani v okolnostiach veci zistené neboli. O výške trov konania bude rozhodnuté v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§262 ods. 2 CSP).

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalovaná. Dôvodila, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP.

2.1. Namietala, že poručiťel J. C. nezanechal závet ani listinu o vydedení, nezanechal žiadne uznanie dlhu ani v Registri dlžníkov nefiguruje. Notárka v dedičskom konaní dodatočne predložila fotokópiu uznania dlhu a umelo navýšila majetok na 112 758 eur. Pod tlakom zo strany notárky podpísala navýšenie majetku otca, aby si mohol žalobca nárokovať opätovné obohatenie na úkor zníženia jej dedičského podielu. Nekalou praktikou dosiahnutie uznania dlhu by súd posúdil ako neplatný právny úkon, účinkom ktorého nemohlo byť predĺženie premlčacej doby. Vymáhačskej spoločnosti žiadnu dohodu o splátkach, žiadne uznanie dlhu, prípadne istinu, z ktorej by vyplýva, že pri čiastočnej úhrade dlhu vám odpustia. Doposiaľ neboli predložené právoplatné dôkazy voči jej osobe ohľadne dlhu ani po otcovi J. C., nakoľko suma 196 918,94 bola riadne zaplatená dňa 04. 01. 2019, keďže otec žil a došlo k plneniu pohľadávky za jeho života, išlo by opäť o bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe. Údajná pohľadávka je už premlčaná a nevyožiteľná. Ďalej odvolateľka poukazuje na rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 6C/60/2015 a tvrdí, že k uloženiu povinnosti zaplatiť predmetnú sumu žalovaným v prvom a treťom rade došlo na základe žalobného petitu tak, ako navrhol žalobca, ktorý v petite nerozdelil výšku požadovanej sumy medzi žalovaných.

2.2. Ďalej žalovaná tvrdí, že dlžnú sumu 196 918,94 eura si mali uhradiť dlžníci D. C. a A. B. C. aj v prípade smrti otca J. C., pretože si peniaze požičali na nákup výrobnéj lakovacej linky ich spoločného podnikania vo firme FINIT WOOD s.r.o.. Využili otca J. C. na požičanie peňazí od jeho kamaráta K. L., pretože im žiadna banka neposkytla úver. Dodala, že predkladá bankový výpis VUB A. B. C. a zároveň uvádza, že D. C. je dlžný, keďže otec J. C. zaplatil celú sumu 196 918,94 eura za svojho života s tým, že zaplatil dlžnú sumu aj za D. C., že si ju A. B. C. hneď nevyháhal od brata D. po zaplatení pôžičky je otázne a zavádzajúce, pretože nech A. B. C. preukáže, kde uvedené finančné prostriedky zobral a riadne dokladoval. Bratia sa v podnikaní nepohodli. Otec previedol celý podnik F. N. na A. B. C., ktorého predmetom je kúpnopredajná zmluva a prílohy a znalecký posudok, D. C. chcel vlastniť podnik FI NORMAN a preto svedčil proti otcovi, že sa dlžné sumy nevyplácali. Táto kúpnopredajná zmluva je doposiaľ nebola predložená a žiadala ju od začiatku dedičského konania matky N. H. I. de C., zomrelej dňa 07. 01. 2016, kde A. B. C. oponuje 20 000 eur zahrnúť do dedičských podielov, s čím nesúhlasila, nakoľko ich dlhy v rámci ich firmy FINIT WOOD s.r.o. nepatria do dedičského konania po matke ani po otcovi. To sú závažné pochybenia zo strany notárky K. D., kde argumentuje, že ona rozhoduje a vyhráza sa pokutou. Nie je nesvojprávná, žiadala uvedené skutočnosti zapisovať, ako sa vyjadřila, nie prekrúcať, ako si notárka zmyslí. Pochybuje o jej duševnej spôsobilosti vykonávať povolanie notárky.

2.3. Ďalej dodala, že celé dedičské konanie je od samého začiatku zle vedené a v nesúlade so zákonom o rodinnom práve, ako aj napomáhaniu k odvodom a nekalým praktikám. Jej náklady vynaložené po prijatí dedičstva od úmrtia matky, ako aj otca sú opodstatnené a súrodenci D. a A. B. C. sa mali podieľať rovnako a nerozdielne, ako aj ich právnicki a traja notári nekonali a nepristupovali k žiadnej dohode ohľadne správcovstva majetku a nekonanie notárky ohľadne používania motorového vozidla. Jej súrodenci D. a A. B. sa obohatili jej prácou v rámci spolupráce s jej otcom založením firmy, kde jej bratia boli v tom čase maloletí, na základe toho nadobudli majetky, byty, garáže, autá, dovolenky a bol im dopriaty nadštandardný život. Všetky náležitosti uvádzala vo svojich vyjadreniach, preukázala dokladmi o ich nadobudnutí a boli odmietnuté, že vraj premlčané, irelevantné a neuvádzané v spisových materiáloch dedičského konania. Celú firmu FI NORMAN si rozdelili bratia medzi sebou. Konanie súrodencov je zarážajúce, nakoľko sa chcú obohatiť podvodmi a vynechať ju z jej podielu v dedičskom konaní vykonávanými a nepravdivými a nepodloženými argumentami formou vymáhania pohľadávok exekútormi a súdmi mimo dedičského konania. Zobrali jej zamestnanie, ktoré vykonávala vo firme od r. 1993 do r. 2014. Je toho názoru, e notárka K. D. nakumulovala dlžnú sumu K. L., čo jej otec povedal, ako aj je uvedené v obidvoch uvedených rozsudkoch, dovolila si ju osočiť na začiatku dedičského konania.

3. Žalobca v podanom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý zistil skutkový stav veci v celosti a úplne a postupoval správne, keď na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalovaná, ako dedič zodpovedá za dlh poručiťela J. C. do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými tvrdeniami žalovanej a správne ich vyhodnotil ako nedôvodné. Žalovaná v odpore a ani na pojednávaní neuviedla žiadnu relevantnú procesnú obranu a ani žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by popierali alebo oslabovali nárok uplatnený žalobcom. Do rozhodnutia súdu prvej inštancie žalovaná neuplatnila žiadnu relevantnú hmotnoprávnu námietku a ďalšie skutočnosti týkajúce sa podnikania žalobcu, jeho

brata, údajných krívd v minulosti nesúvisia s vecou a nemali vplyv na zodpovednosť žalovanej za dlhy poručiteľa.

4. Žalovaná v podanom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Opätovne poukazuje na postup notárky, konanie jej súrodencov vo firme. Navrhuje, aby súd odmietol platbu istiny 16 657,59 eura, nakoľko suma majetku poručiteľa bola uznaná súdom v hodnote 35 000 eur a zo strany žalobcu A. B. C. mala napomôcť k opätovnému obohateniu. Uviedla, že žalobcovi zachránila v jeho troch rokoch života život a za to sa chce teraz zadusiť podvodmi.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že žalovaná v odvolacej replike neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti.

6. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobcu v písomnom vyjadrení uviedla, že chce poukázať na nové skutočnosti. Nakoľko súd prvej inštancie odmietol preukázať kúpnopredajnú zmluvu predaja podniku FI NORMAN, ktorú žiadala predložiť od samého začiatku dedičského konania po matke Norma Ana Belianska de C., zomrelá dňa 07. 01. 2016, chce uviesť, že kúpnopredajná zmluva je neplatná tým, že neobsahuje podpis – súhlas jej matky k odpredaniu podniku.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1 CSP, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods.1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Predmetom konania v danej veci je žaloba žalobcu, ktorou sa domáha aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu istinu 16 657,59 eura, ako aj náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a J. C. boli ako dlžníci povinní na základe rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26. 03. 2018, sp. zn. 6C/60/2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 24. 10. 2018, sp. zn. 6Co/113/2018 zaplatiť veriteľovi K. L. istinu vo výške 196 918,94 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, nahraďiť veriteľovi K. L. trovy konania pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom v plnej výške. K. L. ako veriteľ mal nárok na zaplatenie istiny vo výške 196 918,94 eura, náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu vo výške 11 815 eur, náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastupovania vo výške 6 944,79 eura. Pohľadávka veriteľa K. L. voči J. C., žalobcovi a D. C., ako dlžníkom, predstavovala celkovo sumu vo výške 215 678,73 eura. Každý z dlžníkov bol povinný uhradiť záväzok veriteľovi vo výške svojho podielu, podiely dlžníkov boli rovnaké. Na základe uvedeného bol J. C. povinný zaplatiť sumu vo výške 71 892,91 eura. Na základe dohody o zaplatení časti dlhu a odpustení dlhu zo dňa 21. 12. 2018 uzavretej medzi J. C. a žalobcom, ako dlžníkmi a K. L., ako veriteľom, boli J. C. a žalobca povinní zaplatiť K. L. sumu vo výške 146 944,79 eura do 04. 01. 2019. Žalobca zaplatil dňa 04. 01. 2019 sumu vo výške 140 000 eur na účet K. L. a sumu 6 944,79 eura na účet právneho zástupcu JUDr. Petra Janíka. J. C. bol povinný zaplatiť veriteľovi K. L. 1/3 z dlžnej sumy vo výške 215 678,73 eura, teda sumu vo výške 71 892,21 eura. M., ktorú mal zaplatiť J. C., zaplatil za neho žalobca. Eugen C. zomrel dňa XX. XX. XXXX. Dedičmi po poručiteľovi J. C. sú žalobca, žalovaná a D. C. a to v nasledujúcich podieloch: D. C. v dedičskom podiele 312214/1000000, žalovaná v dedičskom podiele 231752/1000000, žalobca v dedičskom podiele 456034/1000000. Žalovaná zodpovedá za dlh poručiteľa voči žalobcovi vo veľkosti 23,17% z dlhu poručiteľa, t.j. vo výške 16 657,59 eura.

8.1. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu napadnutým rozsudkom vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 16 657,59 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru, že právna povinnosť žalovanej podieľať sa na dlhoch poručiteľa vyplýva z ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka v podiele, v akom nadobudla dedičstvo.

8.2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalovaná. Nesúhlasí s rozsudkom a dôvodí, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V odvolaní poukazuje na dedičské konanie po poručiteľovi J. C., napáda notárku, ktorá nezapísala to, čo hovorila, navýšila hodnotu dedičstva po otcovi, poukazuje na rozpory medzi súrodencami a uvádza, že otec žiadne uznanie dlhu nezanechal a ani v registri dlžníkov nefiguruje.

8.3. Žalovaná dodatočne dňa 21. 07. 2025 predložila súdu prvej inštancie opätovne odvolanie, ktoré však bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty a preto odvolací súd na dôvody, ktoré sú v tomto odvolaní uvedené, neprihliadal.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo, odvolania žalovanej, súc viazaný dôvodmi podaného odvolania, dospel k záveru, že v danej veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie podľa § 220 CSP rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

10.1. Odvolací súd iba poznamenáva, že je potrebné mať na zreteli, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak preto následne odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

11. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd, stotožniac sa tak s výrokom napadnutého rozsudku, ako aj jeho dostatočným a podrobným odôvodnením, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, iba na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia dodáva, že Občiansky zákonník vychádza pri úprave zodpovednosti dedičov podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka zo zásady zodpovednosti v rozsahu ceny zdedeného majetku a nie zo zásady zodpovednosti výlučne zdedeným majetkom. Z toho vyplýva, že dedič zodpovedá za poručiteľove dlhy aj svojím vlastným majetkom, príp. aj príjmom z práce za situácie, ak majetkové hodnoty zanechané poručiteľom nie sú speňažiteľné. Obmedzenie zodpovednosti za dlhy poručiteľa nie sú závislé od dôkazných prostriedkov, ktoré boli použité v dedičskom konaní pri súpise aktív a pasív a pri určení všeobecnej ceny majetku, výšky dlhov a čistej hodnoty dedičstva. Súd v konaní začatom na návrh veriteľa proti dedičom o splnenie poručiteľovho dlhu (ako je tomu aj v prejednávanej veci), nie je viazaný cenou zistenou v dedičskom konaní. Otázku ceny zdedeného majetku posudzuje súd v tomto konaní samostatne, a veriteľ môže dokazovať, že stav dedičstva je pre neho priaznivejší, že jednotlivé veci majú vyššiu cenu, než je uvedená v súpise aktív, čo sa premietne aj do všeobecnej a čistej hodnoty dedičstva (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/146/2015).

13. V predmetnej veci odvolací súd po preskúmaní tak napadnutého rozsudku, spisového materiálu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovanej dospel k záveru, že žalobca uniesol v spore bremeno tvrdenia, že s otcom strán sporu, ako dlžníkom, uzavreli písomné uznanie dlhu, ktorý dlh však poručiteľ do dňa jeho smrti žalobcovi neuhradil. Keďže však zomrel, jeho záväzok uhradiť dlh jeho smrťou nezanikol, pretože jeho obsahom nebolo plnenie, ktoré by mal osobne vykonať dlžník. Jeho povinnosť prešla na jeho právnych nástupcov, teda na dedičov. Zodpovednosť dediča je limitovaná cenou nadobudnutého dedičstva.

14. V danom konaní žalobca preukázal listinnými dôkazmi, ako dohodou o zaplatení časti dlhu a odpustení dlhu, zaplatením sumy 140 000 eur, sumy 6 944,79 eura a uznaním dlhu svoje tvrdenia. Z uznesenia Okresného súdu Nitra, prostredníctvom notára JUDr. Gabriely Palugovej sp.zn. TO-1D/359/2021-286, Dnot 302/2021 vyplýva, že dedičmi po poručiteľovi J. C. boli D. C., A. B. C. a F. C.. Všeobecná hodnota majetku poručiteľa bola stanovená na sumu 112 758 eur, pritom čistá hodnota dedičstva bola v sume 111 386,80 eura. D. C. prevzal dedičstvo v podiele 312214/1000000, A. B. C.

v podiele 456034/1000000 a žalovaná v podiele 231752/1000000. Žalovaná teda zodpovedá za dlhy poručiteľa v podiele 23,1752%. Dlh poručiteľa voči žalobcovi je vo výške 71 892,91 eura tak, ako to vyplýva z uznania dlhu. Žalovaná zodpovedá za dlh vo výške 23,1752% z dlhu poručiteľa, t.j. vo výške 16 657,59 eura. Keďže hodnota jej dedičského podielu bola vo výške 25 814,12 eura, zodpovedá za dlh poručiteľa vo výške 16 657,59 eura.

15. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky

Podľa § 150 ods. 1 strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Podľa ods. 2 na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

Podľa § 151 ods. 1 skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Podľa ods. 2 ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

15.1. Vyššie citované ustanovenia Civilného sporového poriadku ustanovujú dôkaznú povinnosť strán sporu v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Predpokladom dôkaznej povinnosti je tvrdenie skutočností stranou sporu, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Strana sporu, ktorá si nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočností rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena. Spravidla je bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno rozdelené medzi účastníkmi v spore v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov právneho vzťahu. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

16. Žalovaná tak v podanom odpore, na pojednávaní, ako aj v podanom odvolaní namieta podľa nej nesprávny postup notárky K. D., ktorá mala navýšiť majetok a dať ohodnotiť majetok otca. Opätovne sa vracia aj k dedičskému konaniu po jej matke, bratia si brali pôžičky, kde ona nefiguruje a mali si to vybaviť skôr, keď otec žil. Chcela, aby jej bola vydaná kúpnopredajná zmluva, ktorú žiadala od troch notárov, nebola jej dodaná. Uviedla tiež, že nesúhlasí s dedičským konaním, pretože toto nebolo vedené v súlade so zákonom a bolo marené aj konanie po matke.

16.1. Z uvedených vyjadrení žalovanej vôbec nevyplýva, čo vlastne žalovaná spochybňuje, uvádza, že nesúhlasí s dedičským konaním po otcovi, ale uznesenie súdu prvej inštancie v dedičskom konaní nadobudlo právoplatnosť. Žalovaná ani v podanom odvolaní konkrétne nesprávne skutkové zistenia v súvislosti s predmetom konania neuvádza. Opätovne sa vracia a namieta nesprávny postup notárky v dedičskom konaní, tvrdí, že otec žiadne uznanie dlhu nezanechal a nie je ani v registri dlžníkov, kde nefiguruje. Z odvolania možno vyvodiť záver, že namieta dlh, ktorý jej otec mal mať voči žalobcovi. Na druhej strane žalovaná však žiadne dôkazy o svojich tvrdeniach súdu nepredložila a ani nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov.

16.2. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplýva správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko žalobca predložením listinných dôkazov uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a preukázal

dlh poručiťa voči nemu. Zároveň z predmetného uznesenia v dedičskom konaní vyplýva, že predmetná pohľadávka bola predmetom dedičského konania, avšak vzhľadom na nesúhlas žalovanej, nebola počítaná do celkovej hodnoty dedičstva. Taktiež z neho vyplýva podiel žalovanej na dedičstve a teda aj jej podiel na dlhu poručiťa voči žalobcovi. Jej námietky uvedené tak v podanom odpore, na pojednávaní, ako aj v podanom odvolaní sú neadekvátne, v danom prípade vzhľadom na predmet konania, právne irelevantné. Za situácie, že žalovaná v konaní nepoprela účinným spôsobom tvrdenia žalobcu, napriek tomu, že s nimi nesúhlasí, je v dôkaznej núdzi a jej tvrdenia tak zostávajú iba v rovine jej subjektívnych pocitov a vnemov.

17. Z uvedených dôvodov potom jednoznačne vyplýva správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolací súd, stotožniac sa s týmto rozhodnutím, podľa § 387 ods. 1 CSP toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

18. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami odvolateľa, uvedenými v podanom odvolaní. Z odvolania žalovanej vyplýva, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP).

18.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v tom, že k nesprávnym skutkovým zisteniam vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Jednotlivý dôkaz hodnotí z hľadiska jeho dôležitosti, relevancii vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

18.2. Z odvolania žalovanej, ako aj z jej vyjadrení vyplýva, že sa nestotožnila s výsledkami dedičského konania, namieta, že poručiťel nebol v registri dlžníkov vedený, že notárka v dedičskom konaní nepostupovala správne. Nestotožnila sa s dlhom poručiťa, je toho názoru, že uznanie dlhu bolo dodatočne predložené. Namieta, že hodnota dedičstva bola navýšená. Žalovaná však na preukázanie svojich tvrdení nepredložila súdu žiadne dôkazy a ani nenavrhol súdu žiadne vykonať. Z týchto dôvodov je potrebné konštatovať, že žalovaná nepoprela účinne tvrdenia žalobcu a jej tvrdenia tak zostávajú iba v rovine jej subjektívnych pocitov a vnemov.

18.3. Vzhľadom k tomu, že žalovaná žiadne konkrétne námietky vo vzťahu k predmetu konania nevzniesla, všetky jej ostatné tvrdenia v podanom odvolaní, v druhom odvolaní, ktoré bolo podané po odvolacej lehote a na ktoré odvolací súd neprihliadal, ako aj v následných vyjadreniach sú bezpredmetné. Odvolací súd nemôže v danom konaní prihliadať na pochybenia, ktoré žalovaná vidí v dedičskom konaní. Ak sa žalovaná domnievala, že dedičské konanie nebolo vedené v súlade s právnymi predpismi, toto mala spochybniť opravným prostriedkom v tomto dedičskom konaní. Už vôbec nie je možné prihliadnuť na dedičské konanie po jej matke, ktoré s danou vecou nemá vôbec nič spoločné.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a námietky odvolateľa uvedené v podanom odvolaní, vyhodnotil ako nedôvodné a účelové.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).